

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział
Rękopisów. Zespół (fond) 21.

ARCHIWUM WYDAWNICTWA ZAKŁADU NARODOWEGO IM. OSSOLIŃSKICH I
MUZEUM IM. LUBOMIRSKICH

199. Akta Polskiego Towarzystwa Humanistycznego 1928 (statut,
korespondencja i notatki).

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Lwów, dnia 24 lutego 1928.

L. p. 2.

Do

Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

w Warszawie

Zawiązane w lutym br. Polskie Towarzystwo Humanistyczne, którego cele i zadania wyłuszcza załączona odezwa, zamierza dla ich realizacji prócz urządzania zebrań naukowych i popierania odpowiednich studjów, przystąpić do wydawania czasopisma naukowego "Humanitas" i "Biblioteki pisarzy średniowiecznych i humanistycznych" pod redakcją prof. R. Ganszyńca. Czasopismo miałyby za zadanie ześrodkowywać rozproszone dziś badania naukowe, wpływać na ich ożywienie i podniesienie, a pozatem uprzystępnąć zagranicy owoce prac naszych w tej dziedzinie. "Biblioteka pisarzy średniowiecznych i humanistycznych" obejmować będzie krytyczne wydania starych tekstów polsko-łacińskich i będzie zaznajamiać zarówno społeczeństwo nasze, jak i zagraniczne koła naukowe z imponującym, a naogół mało znanym dorobkiem myśli polskiej w średniowieczu i w epoce humanizmu. Ponieważ Polskie Towarzystwo Humanistyczne, jako świeżo założone nie rozporządza dostatecznymi środkami dla podjęcia akcji wydawniczej, zwraca się niniejszem do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z prośbą o przyznanie zapomogi na powyższy cel a to w wysokości

na czasopismo "Humanitas"	8.000 zł.
na "Bibliotekę pisarzy średniowiecznych i humanistycznych"	7.000 "

Dla poparcia swej prośby powołać się możemy na okoliczność, że przy rosnącym na świecie zainteresowaniu dla tej dziedziny twórczości należyte uprzystępnienie, a czasem i rewini-

dykowanie na rzecz polskości bardziej popularnych ^{0 8} ~~pisarzy~~
łacińsko-polskich, przez naukę obcą nieraz tendencyjnie nam
odbieranych /jak n.p. Dantyszek/, jest pierwszorzędnym obowiąz-
kiem naszej nauki i że dalsza zwłoka w wyzyskiwaniu bogactwa
naszej literatury łacińskiej przynieść może nauce polskiej i
opinii zagranicznej o naszej kulturze w przeszłości niepoweto-
wane straty.

Lwów, dnia 24 lutego 1928.

L. p. 3.

Do

Ministerstwa Spraw Zagranicznych

w Warszawie

Zawiązane w lutym br. Polskie Towarzystwo Humanistyczne, którego cele i zadania wyluszcza załączona odezwa, zamierza dla ich realizacji m.i. przystąpić do wydawania pod redakcją prof. R. Ganszyńca "Biblioteki pisarzy średniowiecznych i humanistycznych". Wydawnictwo to obejmować będzie krytyczne opracowania i wydania starych tekstów polsko-łacińskich i będzie zaznajamiać zarówno społeczeństwo nasze, jak i zagraniczne koła naukowe z imponującym, a naogół mało znanym dorobkiem myśli polskiej w średniowieczu i w epoce humanizmu. Dlatego też, zdając sobie sprawę z doniosłości tego przedsięwzięcia dla nauki światowej, postanowiło Polskie Towarzystwo Humanistyczne ogłaszać swe wydawnictwa jedynie w języku łacińskim, francuskim, niemieckim i angielskim, aby w ten sposób uprzystępnąć je uczonym i sferom kulturalnym całego świata. Ponieważ jednak Polskie Towarzystwo Humanistyczne jako świeżo założone nie rozporządza dostatecznymi środkami dla podjęcia akcji wydawniczej, zwraca się niniejszem do Ministerstwa Spraw Zagranicznych z prośbą o przyznanie zapomogi na cel powyższy w wysokości 10.000 zł.

Nadmieniamy, że przy rosnącym na świecie zainteresowaniu dla tej dziedziny twórczości, należyte uprzystępnienie przez naukę polską, a czasem i rewindykowanie na rzecz polskości bardziej popularnych pisarzy łacińsko-polskich przez obcych uczonych, dzięki naszej bierności, nieraz tendencyjnie

E. J. L.

nam odbieranych, jest pierwszorzędnym obowiązkiem naszej nauki. Należyte objaśnienie i uprzyśpieszenie zarówno co do strony wewnętrznej, jak i szaty zewnętrznej, wspaniałego, a jedyne na terenie Słowiańszczyzny, bogactwa naszej literatury łacińskiej, stać się może bardzo poważnym środkiem propagandy kultury polskiej w przeszłości i ułatwi imieniowi polskiemu dotarcie do kół, które nieraz o Polsce albo nic nie wiedzą, albo bardzo mało i fałszywie. To też wierzymy, że Ministerstwo Spraw Zagranicznych w pełnym zrozumieniu doniosłości naszego przedsięwzięcia, obliczonego w znacznej mierze na zagranicę, nie odmówi nam swej pomocy i ułatwi jego realizację, zwłaszcza, iż dalsza zwłoka w tej dziedzinie przynieść może niepowetowane dla kultury naszej straty.

2. 4 - 3
Lwów, dnia 9 marca 1928.

Wielce Szanowny Panie !

Przesyłając w załączeniu odezwe donosimy uprzejmie, iż dnia 20 lutego br. odbyło się we Lwowie konstytuujące posiedzenie Polskiego Towarzystwa Humanistycznego, które wyłoniło prowizoryczny Zarząd Główny w następującym składzie:

Przew. Dr. Ludwik Bernacki /Lwów, Ossolineum/
Zast. " Dr. Jan Ptaśnik / " Mikołaja 4/
Sokr. Dr. Mieczysław Gębarowicz /Lwów, Ossolineum/
Skarbn. Prof. Mikołaj Szczerbański /" Murarska 24/
Red. Dr. Ryszard Ganszyniec /" Potockiego 20/
Dr. Władysław Abraham
Dr. Juljusz Kleiner
Dr. Rudolf Kotula
Dr. Zygmunt Czerny.

Zadaniem prowizorycznego Zarządu jest zalegalizowanie Towarzystwa na podstawie statutu, wzorowanego na statucie Polskiego Towarzystwa Historycznego /:wkładka/ członkowska przypuszczalnie 24 zł./ rocznie:/ i podjęcie starań o fundusze na wydawnictwa. Co się tyczy tych ostatnich postanowiono przystąpić do wydawania stałego organu Towarzystwa p. t. "Humanitas", który wychodzić będzie półrocznie i specjalnej "Biblioteki Pisarzy średniowiecznych i humanistycznych"; ze względu na konieczność zaznajomienia zagranicznego świata naukowego z naszym dorobkiem ustalono, iż dopuszczone będą jedynie artykuły i t. p. w językach łacińskim, francuskim, niemieckim i angielskim. Donosimy również, że w chwili obecnej kwestja zdobycia funduszy znajduje

się na najlepszej drodze i że spodziewamy się już w czerwcu
br. wydać pierwszy numer naszego organu.

Ponieważ ześrodkowanie rozproszonych dziś wysił-
ków i badań nad literaturą polsko-łacińską jest ze wszech miar
pożądane i w tej myśli opracowywany statut przewiduje powstanie
we wszystkich ważniejszych ośrodkach naukowych Kół miejscowych
Polskiego Towarzystwa Humanistycznego, zwracamy się niniejszem
do Wielce Szanownego Pana z uprzejmą prośbą o podjęcie na tam-
tejszym gruncie odnośnej inicjatywy i o łaskawe zakomunikowanie
nam Swych dezyderatów, któreby należało wziąć pod uwagę przy
rozpoczynaniu działalności naszego Towarzystwa. Ze swej strony
oświadczamy gotowość służenia wszelkimi żądaniami informacjami
i prosimy o łaskawe skierowywanie pism pod adresem Sekretarza
Towarzystwa: Lwów, Ossolineum.

Kreślimy się z wyrazami prawdziwego poważania

Sekretarz :

Przewodniczący:

Strzyżmija: Ks. Inf. Michalski Kondant - Kraków
" " Szyński Luster - Jassau
" " Morawski Inf - Sosnow
" " Kryżanowski Julia - Lublin.

Min. Gr. Lage.

1000000

4

Wie ydromu Diklyatche Pome ochu. kummit

Min. 11 8. 0

8000

7000 in Dikt.

2

~~Asante~~ Louicht Thunierbece Belonon

Zaprosić do zebrania konstytucyjnego:

- z filozofii klasycznych: prof. dr. Stan. Witkowski, ul. Zielona 25
 " " Języ Koralski, ul. Ziemiańskości 8 u p. Wodnickiej
 dyr. sadu dr. Wincenty Liniatek, ul. Kuraska 24 (prezes Tow. Filoz.)
 (prof. ~~Włod.~~ Tad. Lewicki, ul. Kuraska 33 pastor
 " dr. Włod. Chodaczek, ul. Teatryńska 37 (sekretarz Tow. Filoz.)
 wicystat. dr. Adolf Bidziński, ul. Kubali 4 I
 prof. dr. Stan. Polk, ul. Nabielaka 17 I
 " " Artur Rapaport, ul. Grodziecka 59 A II
 " " Franc. Suwłka, ul. Dwieńnickiego 11 II
 " " Jan Świecha, ul. Lwowski Dział 12 II
 " " Konstanty Chyliński, ul. Długosza 3 (5?)

z historii:

- prof. dr. Stanisław Zakrewski, ul. Długosza 3 (5)
 " " Jan Ptasznik, Uniwersytet
 " " Franc. Bujak, ul. Gronwaldzka 11a
 " " Adam Szelągowski, ul. Długosza 27 (5)
 " " " " " " 10
 " " Stan. Łęczycki, " " "
 " " Włd. Chybiński, " " Kalewa 20
 " " Czesław Nauke, " " Wyspiańskiego 20
 " " ~~Włod.~~ ~~Abraham~~ Tad. Litnicki, ul. Długosza 33
 " " Kunja Chocimowska, ul. Piekarska 21
 " " Pol. Stachni, ul. Sadownicza 38
 prof. " Kar. Sochaniewicz, ul. Kubali 4 (gimn. III).

z historii sztuki:

- prof. dr. ~~Jan~~ Edmund Bulanda, ul. 3 Maja 29
 " " Włod. Podlaska, ul. Nabielaka 29
 " " " " Koricki, ul. św. Zofji 48
 ks. dr. Zdzisław Ostyński, ul. św. Mikołaja 2
 dr. K. Głazowicz, Osolineum

z polonistyki:

- dyr. dr. Karol Badacki Archiwum Miejskie
 prof. dr. Eug. Kucharski ul. Kochanowskiego 37
 " " Bron. Gubrynowicz, ul. Kleimowska 5
 " " Ryszard Skulski, ul. J. Górska 10
~~Włod.~~ Włod. Wisocki, Osolineum
 kustosz dr. prof. dr. Wilhelm Bonchulski, ul. Długosza 27
 " dr. Karol Kossowski,
 prof. dr. Wiktor Hahn, ul. Dwieńnickiego 9
 " dr. Kar. Jan Hasleb, ul. Lelwala 6
 " dr. Adam Froscher Chwałowski 10
 dr. Witold Ziemkoński Bielomorskiego 6
 dr. Anna Jędrzejowska Probl. Uniwersytecki

z romanistyki : prof. dr. Zygmunt Czerny, ul. Tamarskiego 15
" Edward Porzbonica, ul. Długosza 27

210

z germanistyki : prof. dr. Wiktor Dollmayr, ul. św. Zofji 46

z anglistyki : prof. dr. Władysław Tarnawski, ul. Kochanowskiego 8

z filozofii : prof. dr. Kaz. Twardowski, ul. św. Zofji 46
" Wiktor Wartenberg, - Zajacnek 11a

Do Zarady:

- ~~Dr. dr. L. Bernacki, prers~~
- ~~prof. J. Plus, wiceprers~~
- ~~Dr. H. Gellert, sekretar~~
- ~~prof. Nikolaj Swerbański, Krasbruk (ul. Kuraska 24 1/2)~~
- ~~Ryf Janszynie redaktor (ul. Potockiego 20)~~
- ~~prof. Jan Ptasiński, Cas onkome uniwersytet (ul. Nikolaji 4)~~
- ~~Wf. Abraham, ul. Dlugozzowa 16~~
- ~~Jul. Kleiner, ul. Dlugozzowa 25~~
- ~~R. Kotola, Bibl. Bawarska (ul. Ujizkiya 2)~~
- ~~Kaz. Jarecki, ul. Kopernika 52^{II}~~

~~Dr. Klemens, Biel 6~~

~~Dr. J. Siedlca Doorn. II~~

~~Dr. St.~~

~~prof. Maria Golias
sw. Zoff 22~~

~~Chas auch~~

Wt. Abraham
 L. Brzezicki
 W. Bruchalski
 Fr. Buzak
 E. Bulanda
 Wt. Chodaczek
 K. Chyliński
 Z. Czorny
 W. Dellmayr
 K. Jarecki R. Gawryniec
 M. Gębrowski
 Bo. Gubaynowicz
 J. Lemicki J. Kowalski
 St. Lempiński
 Wt. Padlacha
 J. Ptasiński
 W. Smiatek
 St. Tarnowski
 K. Twardowski
 St. Witkowski
 St. Zakrzewski

Zmowa tej lekcji decyduje „Socjalizm
 humanistyczny” poświęcone badaniu
 sędziowstwa i humanizmu i odrze-
 wu, które by nie ogłaszało oroso-
 pismu (pod red. prof. Gausmice) p. 4.
 Humanitas. Czy rozumny Pan
 Profesor podpisie odczyt w tej sprze-
 wie? Strona materialna przed-
 kazaniu jest zupełnie zapewnio-
 na.

J. Lempicki

Wielce szanowny Panie Dyrektore,

Zgodzili się podpisać rozporządzenie:

- prof. dr. Jan Ptasiński
- " " Kar. Jarczyński
- dyr. " Winc. Jurczyk, prezes PTF
- prof. " Wład. Chodźko, sekretarz PTF
- " " Stan. Witkowski
- " " Józef Kozłowski
- " " Edmund Polak
- " " Konst. Chybiński
- " " Zygm. Czeszyński
- " " Stan. Tarnowski
- " " Wiktor Dollberg
- " " Wład. Polak

- dyr. dr. Tadeusz Lewicki
- prof. dr. Kar. Twardowski
- prof. dr. Stan. Zakrzewski

Natomiast nie udało mi się spotkać pp.: prof. dr. Wł. Abraham (niepamiętam do czego list), ~~prof. dr. Tadeusz Lewicki (niepamiętam list)~~, prof. dr. Stan. Zakrzewski (był w Warszawie), ~~prof. dr. Twardowski~~. Proszę jeszcze udać mi się spotkać pp. Zakrzewskiego i Twardowskiego.

Łączę z tym serdecznie pozdrowienia

29 I 28.

R. Janszynie.

- Bruchmalski ✓
- Bujak ✓
- gęsiński ✓
- Publizonia ✓
- Kozłowski ✓
- Leliwicz ✓

We Lwowie d. 20 listopada 1928

Wielce Szanowny Panie Dyrektore!

Nie mogąc zrobić niciej inicyacji
w bliźszym Monastyrzyskim rebraniu Pana
Pryjma Hinnonistycznego, mam powrzyć na
Pana Dyrektora prośbę moje przystąpienie do
tego P. ra.

Za uszyrowy głębokiego powonizis

Wł. J. Sowiński

Przesyłamy przy niniejszem odezwe w sprawie Pol-
skiego Towarzystwa Humanistycznego, zawiadamiając,
że w poniedziałek, dnia 20 lutego br., o godzinie
6-tej, odbędzie się w Pracowni Zakładu Narodowego
im. Ossolińskich zebranie konstytuujące Towarzystwa,
na które mamy zaszczyt zaprosić JWPana.

Zagajenie: prof.Ganszyniec jako inicjator Towarzystwa dziękuje
obecny za przybycie i proponuje prof.Witkowskiego
na przewodniczącego zebrania.

Prof. Witkowski przyjmuje wybór i ogłosi następujący porządek
dzienny:

- 1/ Polskie Towarzystwo Humanistyczne, jego geneza,
potrzeba, cele, środki, organizacja,
omówi prof.Ganszyniec.
- 2/ Wybór prowizorycznego Zarządu, który zajmie się
przedewszystkiem sprawą statutu Towarzystwa.
Listę zaproponuje prof.Jarecki.

Do Zarządu:

- Dr.Ludwik Bernacki, prezes,
- prof.Dr.Jan Ptaśnik,wiceprezes,
- Dr.Mieczysław Gębarowicz,sekretarz,
- prof.Mikołaj Szczerbański,skarbnik,
- prof.Dr.Ryszard Ganszyniec,redaktor

Członkowie:

- prof.Dr.Władysław Abraham
- prof.Dr.Juljusz Kleiner
- Dyr. Dr.Rudolf Kotula
- prof.Dr.Kazimierz Jarecki.

Do Zarządu:

- Dr. Ludwik Bernacki, prezes,
- prof. Dr. Jan Ptaśnik, wiceprezes,
- Dr. Mieczysław Gębarowicz, sekretarz,
- prof. Mikołaj Szczerbański, skarbnik,
- prof. Dr. Ryszard Ganszyniec, redaktor,

Członkowie:

- prof. Dr. Władysław Abraham
- prof. Dr. Juljusz Kleiner
- Dyr. Dr. Rudolf Kotula
- prof. Dr. Kazimierz Jarecki.

POLSKIE TOWARZYSTWO HUMANISTYCZNE

Potężny ruch humanistyczny, przenikający naszą epokę, obejmuje już nietylko świat klasyczny, ale ogarnia nowe, dotąd zaledwie znane przestrzenie. Aktualnymi dziedzinami badań stały się obecnie średniowiecze greckie i łacińskie, obok nich zaś humanizm razem z odrodzeniem. Zagranica stworzyła już dawno, pod wpływem bieżących potrzeb historyków, środowiska studjów nad piśmiennictwem średniowiecznym i otwiera w dalszym ciągu coraz to nowe placówki: Francja, posiadająca swoją *Ecole des Chartes*, ma teraz katedry literatury średniowiecznej oraz trzy czasopisma: *Bulletin de l'Ecole des Chartes*, *Le Moyen Age*, *Bulletin Du Cange*, oprócz *Romania*; Włosi ogłaszają *Studi Medievali*, *Rivista di filologia italiana*, że pominiemy mniejsze organy lokalnego raczej znaczenia; Niemcy dysponują odpowiednimi katedrami w Berlinie, Getyndze, Monachjum i wydają liczne czasopisma (*Neues Archiv für ältere dt. Geschichte*, *Zeitschrift f. dt. Altertum*, *Zeitschrift f. romanische Philologie*, *Münchener Archiv für lat. Literatur des Mittelalters* itd.); Amerykanie założyli osobne towarzystwa dla studjum łaciny średniowiecznej, poświęcając jej czasopismo (*Medium Aevum*). Ważniejsze prawie znaczenie od katedr, towarzystw i czasopism mają wspaniałe wydawnictwa, jak *Monumenta Germaniae Historica*, angielskie *Rolls Series*, francuskie i włoskie, w porównaniu z którymi polskie *Monumenta Historica* są nietylko minjaturową, ale i słabą kopją.

Czy Polska w ruchu tym ma pozostać na szarym końcu? Czy mamy dalej poprzestać na roli biernej, rejestrować tylko i przejmować wyniki zdobyte przez innych, nie wytwarzając sami niczego? Powinniśmy się zdobyć na pracę indywidualną, zwłaszcza gdy istnieją do tego szczególniejsze jeszcze pobudki i przyczyny. My bowiem, Polacy, jesteśmy jedynym narodem słowiańskim, który wytworzył humanizm o rozmiarach imponujących: nasza literatura łacińska, u nas prawie nieznaną, posiada jeszcze dziś rozgłos i znaczenie światowe. Charakter naszej literatury łacińskiej jest wybitnie międzynarodowy: zrozumiana być może — o czym nasi nieliczni badacze zapomnieli — jedynie na szerokim tle europejskim i porównawczem. Badając piśmiennictwo zagraniczne wieków średnich i epoki odrodzenia, stwarzamy tem samem warunki dla poznania literatury własnej.

„Polskie Towarzystwo Humanistyczne“ stawia więc sobie za cel: badanie literatury i kultury wieków średnich i odrodzenia, ze szczególnem uwzględnieniem literatury polsko-łacińskiej. Zadanie swoje pragnie osiągnąć przez wydawanie czasopisma pt. *Humanitas*, redagowanego na tych samych zasadach, co *Eos*, oraz przez ogłaszanie tekstów krytycznych pisarzy tudzież monografij o nich w osobnej *Bibliotece*.

Wł. Abraham, L. Bernacki, W. Bruchnalski, Fr. Bujak, E. Bulanda, Wł. Chodaczek, K. Chyliński, Z. Czerny, W. Dollmayr, K. Jarecki, A. Fischer, R. Ganszyniec, M. Gębarowicz, Br. Gubrynowicz, J. Kleiner, R. Kotula, J. Kowalski, T. Lewicki, St. Lempicki, Wł. Podlacha, J. Ptasnik, W. Śmiątek, Wł. Tarnawski, K. Twardowski, St. Witkowski, St. Zakrzewski.

2 ogf. korespondencja

Potężny ruch humanistyczny, przenikający naszą epokę, obejmuje już nietylko świat klasyczny, ale ogarnia nowe, dotąd zaledwie znane przestrzenie. Aktualnymi dziedzinami badań stały się obecnie średniowiecze greckie i łacińskie, obok nich zaś humanizm razem z odrodzeniem. Zagranica stworzyła już dawno, pod wpływem bieżących potrzeb historyków, środowiska studjów nad piśmiennictwem średniowiecznym i otwiera w dalszym ciągu coraz to nowe placówki: Francja, posiadająca swoją École des Chartes, ma teraz katedry literatury średniowiecznej oraz trzy czasopisma: Bulletin de l'École des Chartes, Le Moyen Age, Bulletin Du Cange, oprócz Romania; Włosi ogłaszają Studi Medievali, Rivista di filologia italiana, że pominiemy mniejsze organy lokalnego raczej znaczenia; Niemcy dysponują odpowiednimi katedrami w Berlinie, Getyndze, Monachjum i wydają liczne czasopisma Neues Archiv für ältere Geschichte, Zeitschrift f. d. Altertum, Zeitschrift f. romanische Philologie, Münchener Archiv für Literatur des Mittelalters i t.d./; Amerykanie założyli osobne towarzystwa dla studjum łaciny średniowiecznej, poświęcając jej czasopismo Medium Aevum. Ważniejsze prawie znaczenie od katedr, towarzystw i czasopism mają wspaniałe wydawnictwa, jak Monumenta Germaniae Historica, angielskie Rolls Series, francuskie i włoskie, w porównaniu z którymi polskie Monumenta Historica są nietylko miniaturową, ale i słabą kopją.

Czy Polska w ruchu tym ma pozostać na szarym końcu? Czy mamy dalej poprzestać na roli biernej, rejestrować tylko i przejmować wyniki zdobyte przez innych, nie wytwarzając sami niczego? Powinniśmy się zdobyć na pracę indywidualną, zwłaszcza gdy istnieją do tego szczególniejsze jeszcze pobudki i przyczyny. My bowiem, Polacy, jesteśmy jedynym narodem słowiańskim, który wytworzył humanizm o rozmiarach imponujących: nasza literatura łacińska, u nas prawie nieznaną, posiada jeszcze dziś rozgłos i znaczenie światowe. Charakter naszej literatury łacińskiej jest wybitnie międzynarodowy: zrozumiana być może - o czym nasi nieliczni

po omówieniu korespondencji

badacze zapomnieli - jedynie na szerokim tle europejskim i porównawczem. Badając piśmiennictwo zagraniczne wieków średnich i epoki odrodzenia, stwarzamy tem samem warunki dla poznania literatury własnej.

"Polskie Towarzystwo Humanistyczne" stawia więc sobie za cel: badanie literatury i kultury wieków średnich i odrodzenia, ze szczególnem uwzględnieniem literatury polsko-łacińskiej. Zadanie swoje pragnie osiągnąć przez wydawanie czasopisma pt. Humanitas, redagowanego na tych samych zasadach, co Eos, oraz przez ogłaszanie tekstów krytycznych pisarzy tudzież monografij o nich w osobnej Bibliotece.

Kwisy { Wł. Abraham, L. Bernacki, W. Bruchnalski, Fr. Bujak, E. Bulanda, Wł. Chodaczek, K. Chyliński, Z. Czerny, W. Dollmayr, K. Jarecki, R. Ganszyniec, M. Gębarowicz, Br. Gabrynowicz, J. Kowalski, T. Lenicki, St. Lempicki, Wł. Podlacha, J. Ptaśnik, W. Śmiałek, St. Tarnawski, K. Twardowski, St. Witkowski, St. Zakrzewski.

Włdy Ru Sancyrnic

21

STATUT

POLSKIEGO TOWARZYSTWA HISTORYCZNEGO

LWÓW 1925

Z DRUKARNI ZAKŁADU NARODOWEGO IMIENIA OSSOLIŃSKICH
POD ZARZĄDEM JÓZEFA ZIEMBYŃSKIEGO.

Statut Polskiego Towarzystwa Historycznego

przyjęty reskryptem Województwa Lwowskiego z dnia 31. sierpnia 1924

L. $\frac{14595}{pr.}$ /24.

I. Nazwa, siedziba, cel, środki Towarzystwa.

§ 1. Nazwa Towarzystwa brzmi: Polskie Towarzystwo historyczne. Działalność jego rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej, a siedzibą jest Lwów. Towarzystwo składa się z oddziałów już istniejących i w przyszłości powstać mogących.

§ 2. Zadaniem Towarzystwa jest popieranie rozwoju nauk historycznych i zrzeszenie w tym celu ogółu polskich historyków oraz miłośników historii.

§ 3. Środkami do spełniania tego zadania są:

1. Wydawnictwo pisma periodycznego poświęconego naukom historycznym i w miarę możliwości popieranie innych wydawnictw naukowych z zakresu historii;

2. Posiedzenia i wycieczki naukowe;

3. Organizowanie zjazdów historyków w Polsce;

4. Urządzanie odczytów publicznych;

5. Udzielanie nagród i zapomóg na badania naukowe;

6. Udzielanie informacji fachowych i zawodowych władzom państwowym i organizacjom społecznym;

7. Propaganda i reprezentacja nauk hist. zagranicą.

§ 4. Majątek Towarzystwa składa się z funduszu obrotowego i z funduszy o specjalnem przeznaczeniu.

Fundusz obrotowy tworzą:

1. Wkładki członków,

2. Dochody z wydawnictw i innych przedsięwzięć własnych Towarzystwa,

3. Dary dobrowolne i subwencje,

4. Dochody z zapisów i funduszy specjalnych.

Fundusze specjalne mogą powstać albo z zapisów (legatów) na rzecz Towarzystwa uczynionych albo na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia.

§ 5. Zarząd Towarzystwa prowadzi rachunkowość podług przepisów prawnych i zwyczajów. Rok rachunkowy Towarzystwa zgodny jest z rokiem kalendarzowym.

Wydatki administracyjne Zarządów Oddziałów pokrywa Zarząd Główny Towarzystwa; w tym celu Zarząd Główny przesyła Zarządom Oddziałów 15% wkładek członków Oddziałów, a które z wydatków swych nadsyłają sprawozdania Zarządowi Głównemu.

Majątkiem Towarzystwa zarządza Zarząd Główny. Fundusze uzyskane z wyraźnym przeznaczeniem dla pewnego Oddziału pozostawia Zarząd Główny do rozporządzenia temu Oddziałowi.

II. Skład Towarzystwa.

§ 6. Towarzystwo składa się z członków:

1. Honorowych,
2. Czynnych,
3. Zwyczajnych,
4. Wspierających.

Członkiem honorowym może być każdy, kto na polu nauk historycznych lub około rozwoju Towarzystwa znaczne położył zasługi. Członkowie honorowi otrzymują publikacje Towarzystwa bezpłatnie.

Członkiem czynnym może być każdy obywatel polski pracujący zawodowo na polu historycznym.

Członkiem zwyczajnym może być każdy obywatel polski, któremu cel Towarzystwa leży na sercu.

Członkiem wspierającym może być każda osoba fizyczna lub prawna uiszczająca wkładkę co najmniej dwa razy wyższą od wkładki wpłacanej przez członków czynnych i zwyczajnych lub jednorazowo 20-krotną kwotę tej wyższej wkładki.

§ 7. Członków honorowych mianuje bez dyskusji Walne Zgromadzenie na wniosek Zarządu Głównego. Członków czynnych przyjmuje Zarząd Główny na wniosek Zarządu jednego z Oddziałów. Kandydaci na członków czynnych muszą być zgłoszeni na piśmie przynajmniej przez dwóch członków czynnych. Zwyczajnych i wspierających przyjmują Zarządy Oddziałów, zawiadamiając o tem Zarząd Główny.

§ 8. Wysokość wkładek oznacza Walne Zgromadzenie.

§ 9. Każdy członek ma prawo być obecnym i zabierać głos na posiedzeniach wszystkich oddziałów Towarzystwa, na Walnych Zgromadzeniach Towarzystwa, korzystać ze zbiorów i urządzeń Towarzystwa, otrzymywać bezpłatnie „Kwartalnik“, a inne wydawnictwa po oznaczonej dla członków cenie.

§ 9a. Wszyscy członkowie Towarzystwa mają obowiązek popierać cele Towarzystwa stosownie do postanowień niniejszego statutu.

§ 10. Członkiem Towarzystwa przestaje być:

a) kto zawiadomi Zarząd Oddziału, że występuje z Towarzystwa;

b) kto nie uiszczył wkładki za rok zaległy mimo 2-krotnego upomnienia pisemnego, Towarzystwo ma prawo z członka występującego ściągnąć wkładkę za cały rok kalendarzowy w drodze skargi sądowej;

c) kto zostanie wykluczony z Towarzystwa przez Zarząd Główny na wniosek jednego z Oddziałów. Uchwała taka wymaga obecności $\frac{2}{3}$ pełnej liczby członków Zarządu Głównego i większości $\frac{3}{4}$ głosów obecnych na posiedzeniu. Od uchwały wykluczającej członka z Towarzystwa nie ma odwołania.

III. Oddziały Towarzystwa.

§ 11. W miastach uniwersyteckich a także w innych miejscowościach mogą powstać za zgodą Zarządu Głównego Oddziały Towarzystwa, jeżeli w danej miejscowości mieszka przynajmniej 20 członków Towarzystwa. Oddział może przyjąć na swoich członków także osoby nie mieszkające w siedzibie Oddziału a nie należące do innego Oddziału.

§ 12. Oddziały nie są osobnymi Towarzystwami, lecz tylko organami Towarzystwa i jako takie współdziałają w urzeczywistnieniu celów Towarzystwa z Zarząd Głównym i wszystkimi innymi Oddziałami.

Na czele Oddziału stoi Zarząd, wybierany corocznie w $\frac{2}{3}$ z pośród członków czynnych, na dorocznym zgromadzeniu około połowy stycznia, po wysłuchaniu sprawozdania z działalności Oddziału za rok ubiegły.

§ 13. Na tem samym zgromadzeniu dokonuje Oddział wyboru komisji rewizyjnej i delegatów na Walne Zgromadzenie Towarzystwa. Sprawozdanie z całorocznej działalności Towarzystwa oraz z posiedzenia dorocznego musi być przesłane Zarządowi Głównemu przed 15 lutym.

Zarząd Oddziału składa się z przewodniczącego, jego zastępcy i sekretarza, którzy muszą być członkami czynnymi, oraz skarbnika i 4—6 członków.

§ 14. Oddziały Towarzystwa :

1. Urządzają posiedzenia i wycieczki naukowe;
2. Tworzą w miarę środków za zgodą Zarządu Głównego zbiory i pracownie naukowe, podejmują wydawnictwa historyczne o charakterze lokalnym, oraz inne przedsięwzięcia, zmierzające do urzeczywistnienia celów Towarzystwa;

3. Przedstawiają Walnemu Zgromadzeniu i Zarządowi Głównemu wnioski, zmierzające do osiągnięcia celów Towarzystwa, tudzież wnioski w sprawie przyjmowania i wykluczania członków.

Oddziały uchwalają w granicach Statutu Towarzystwa regulaminy czynności, któremi się kierują. Regulaminy powinny być podane do wiadomości Zarządu Głównego.

§ 15. Do prawomocności wyborów i uchwał na dorocznym Zgromadzeniu Oddziału potrzebna jest obecność połowy członków Oddziału.

IV. Walne Zgromadzenie.

§ 16. Walne Zgromadzenie Towarzystwa zwołuje Zarząd Główny w czasie uniwersyteckich feryj wielkanocnych do Lwowa lub do miejscowości oznaczonej przez poprzednie Walne Zgromadzenie.

Zarząd Główny winien przynajmniej na 10 dni przed datą Zgromadzenia Walnego przelać Zarządowi Oddziałów porządek obrad.

§ 17. W Walnem Zgromadzeniu biorą udział z głosem stanowczym: 1) członkowie honorowi, 2) członkowie Zarządu Głównego, 3) przewodniczący Oddziałów lub ich zastępcy, 4) członkowie Komisji rewizyjnej Towarzystwa, 5) delegaci Oddziałów wybrani z pomiędzy członków czynnych lub honorowych Towarzystwa po 1 na 20 członków Oddziału Towarzystwa, przyczem liczbę wyższą ponad 10 uważa się za pełną dwudziestkę. Delegatem nie może być osoba biorąca udział w Walnem Zgromadzeniu z tytułu swego stanowiska w Towarzystwie. Delegatów legitymują listy przesłane przed Walnem Zgromadzeniem do Zarządu Głównego przez Zarządy Oddziałów.

§ 18. Do ważności uchwał Walnego Zgromadzenia potrzebna jest obecność połowy członków Zarządu Głównego, członków Komisji rewizyjnej, oraz połowa zgłoszonych Delegatów. W braku kompletu na Walnem Zgromadzeniu, na następnem, w terminie wyznaczonym przez Zarząd Główny, każda ilość obecnych wystarcza do powzięcia prawomocnych uchwał z wyjątkiem rozwiązania Towarzystwa. Termin tego drugiego Walnego Zgromadzenia, w razie braku kompletu na pierwszym, może Zarząd Główny oznaczyć równocześnie z ogłoszeniem Walnego Zgromadzenia po raz pierwszy. Ta sama zasada stosuje się do dorocznych Zgromadzeń Oddziałów.

§ 19. W zakres czynności Walnego Zgromadzenia wchodzi:

- a) zatwierdzanie rocznych sprawozdań,
- b) wybór członków Zarządu Głównego i Komisji rewizyjnej,
- c) załatwianie wniosków, dotyczących spraw Towarzystwa,
- d) mianowanie członków honorowych,
- e) zmiana ustawy i rozwiązanie Towarzystwa,
- f) rozporządzanie majątkiem Towarzystwa,
- g) oznaczenie wysokości wkładek na rzecz Towarzystwa.

§ 20. Wnioski samoistne w sprawach nie objętych porządkiem obrad Walnego Zgromadzenia nie mogą być przedmiotem głosowania na tem samym Walnem Zgromadzeniu, na którym je podniesiono, chyba, że zgodzi się na to Zarząd Główny. Uchwała taka zapada bez dyskusji o nagłości. W razie nieuznania nagłości Walne Zgromadzenie może przekazać takie wnioski Zarządowi Głównemu do załatwienia lub do sprawozdania na następnem Walnem Zgromadzeniu.

Wnioski nagłe nie mogą dotyczyć rozporządzania majątkiem lub zmiany § 1. Statutu Towarzystwa.

§ 21. Do ważności uchwał Walnego Zgromadzenia tudzież wyborów potrzebna jest bezwzględna większość obecnych uprawnionych do głosowania. Mianowanie członków honorowych, zmiana ustawy, rozporządzenie majątkiem i rozwiązanie Towarzystwa wymaga $\frac{2}{3}$ głosów obecnych uprawnionych do głosowania.

Przewodniczący głosuje a w razie równości głosów rozstrzyga.

§ 22. Głosowanie odbywa się zwykle przez podniesienie rąk, na żądanie 10 uprawnionych do głosowania odbywa się głosowanie imienne. W sprawie mianowania członków honorowych, w sprawach osobistych i wyborów obowiązuje głosowanie tajne.

§ 23. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie zwołuje Przewodniczący Zarządu Głównego na podstawie uchwały Zarządu Głównego, albo na żądanie Komisji Rewizyjnej lub też Zarządów połowy Oddziałów. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie winno być ogłoszone na 2 tygodnie naprzód z podaniem porządku obrad.

V. Zarząd Główny.

§ 24. Zarząd Główny składa się z Przewodniczącego, 3 jego zastępców, z których 2 z poza Lwowa, oraz 12 członków, z których 4 z poza Lwowa. Zarząd Główny wybiera z pośród siebie Redaktora „Kwartalnika“, Sekretarza, Skarbnika, oraz ich zastępców.

Równocześnie wybiera Walne Zgromadzenie 6 zastępców członków Zarządu Głównego, z których w razie ustąpienia w ciągu roku 1 lub kilku członków Zarządu Głównego powołuje Zarząd Główny ich zastępców według porządku ilości głosów otrzymanych przy wyborze.

Mandat w ten sposób powołanych członków Zarządu Głównego trwa tak długo, jak miał trwać mandat ich poprzedników.

§ 25. Przewodniczący lub jeden z jego zastępców zamieszkały we Lwowie razem z Sekretarzem reprezentują Towarzystwo na zewnątrz i podpisują imieniem Zarządu Głównego wszelkie pisma i dokumenty.

§ 26. Zarząd Główny jest kierującym i wykonawczym organem Towarzystwa odpowiedzialnym przed Walnem Zgromadzeniem. W zakres jego czynności wchodzi:

1. Załatwianie wszelkich spraw nie zastrzeżonych dla innych organów Towarzystwa;

2. czuwanie nad prawidłowym tokiem czynności Oddziałów i utrzymywanie z nimi stałego kontaktu;

3. Porozumiewanie się z Władzami w sprawach ogólnych Towarzystwa;

§ 27. Redakcję „Kwartalnika“ prowadzi w imieniu Zarządu Głównego Redaktor, który decyduje o oddaniu prac do druku. W wypadkach wątpliwych może Redaktor albo autor odwołać się do Zarządu Głównego, którego uchwała jest w takim razie obowiązującą.

§ 28. Zarząd Główny zbiera się na posiedzenie na zaproszenie Przewodniczącego przynajmniej 2 razy do roku. Ponadto winien Przewodniczący zwołać Zarząd Główny na żądanie 1/3 członków lub Komisji rewizyjnej.

Zarząd Główny lub Zarządy Oddziałów zwracają w miarę możliwości koszty podróży członkom przybywającym obowiązkowo na posiedzenie Walnego Zgromadzenia, Zarządu Głównego lub Komisji Rewizyjnej z poza miejscowości, w której się odbywa posiedzenie.

§ 29. Do ważności uchwał Zarządu Głównego potrzeba obecności połowy członków. Uchwały zapadają większością głosów. Uchwała przedłożona Walnemu Zgromadzeniu z wnioskiem o zamianowanie członków honorowych wymaga 2/3 głosów obecnych na posiedzeniu.

Przewodniczący głosuje a nadto w razie różności głosów rozstrzyga.

VI. Komisja Rewizyjna.

§ 30. Komisja Rewizyjna wykonuje z ramienia Walnego Zgromadzenia kontrolę nad zarządem majątkiem Towarzystwa. W tym celu ma prawo przeglądać każdego czasu księgi rachunkowe, oraz stwierdzać stan kasy, ma jednak obowiązek czynić to przynajmniej raz na pół roku, Komisja Rewizyjna sprawdza roczne zamknięcia rachunkowe i przedkłada Walnemu Zgromadzeniu wnioski o absoltorium Zarządowi Głównemu.

§ 31. Komisja Rewizyjna składa się z 5 członków z tych 2 z poza Lwowa, wybieranych na 1 rok. Do czynności urzędowych potrzeba obecności przynajmniej 2 jej członków.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie, które Zarząd Główny zwołać musi na żądanie Komisji Rewizyjnej, musi się odbyć najdalej w 3 tygodnie po dniu, w którym Komisja Rewizyjna przedłożyła swe żądanie Zarządowi Głównemu.

VII. Załatwianie sporów.

§ 32. Wszelkie spory, jakieby ze stosunków Towarzystwa wynikać mogły, rozstrzyga sąd polubowny, do którego każda strona wybiera jednego sędziego, ci zaś superarbitra. Przeciwno wyrokowi tego sądu niema odwołania do innej władzy.

VIII. Rozwiązanie Towarzystwa.

§ 33. W razie rozwiązania Towarzystwa majątek jego przechodzi na Zakład Nar. im. Ossolińskich we Lwowie, o ile Walne Zgromadzenie inaczej nie postanowi.

POLSKIE TOWARZYSTWO HUMANISTYCZNE

Potężny ruch humanistyczny, przenikający naszą epokę, obejmuje już nie tylko świat klasyczny, ale ogarnia nowe, dotąd zaledwie znane przestrzenie. Aktualnymi dziedzinami badań stały się obecnie średniowiecze greckie i łacińskie, obok nich zaś humanizm razem z odrodzeniem. Zagranica stworzyła już dawno, pod wpływem bieżących potrzeb historyków, środowiska studjów nad piśmiennictwem średniowiecznym i otwiera w dalszym ciągu coraz to nowe placówki: Francja, posiadająca swoją *Ecole des Chartes*, ma teraz katedry literatury średniowiecznej oraz trzy czasopisma: *Bulletin de l'Ecole des Chartes*, *Le Moyen Age*, *Bulletin Du Cange*, oprócz *Romania*; Włosi ogłaszają *Studi Medievali*, *Rivista di filologia italiana*, że pominiemy mniejsze organy lokalnego raczej znaczenia; Niemcy dysponują odpowiednimi katedrami w Berlinie, Getyndze, Monachjum i wydają liczne czasopisma (*Neues Archiv für ältere dt. Geschichte*, *Zeitschrift f. dt. Altertum*, *Zeitschrift f. romanische Philologie*, *Münchener Archiv für lat. Literatur des Mittelalters* itd.); Amerykanie założyli osobne towarzystwa dla studjum łaciny średniowiecznej, poświęcając jej czasopismo (*Medium Aevum*). Ważniejsze prawie znaczenie od katedr, towarzystw i czasopism mają wspaniałe wydawnictwa, jak *Monumenta Germaniae Historica*, angielskie *Rolls Series*, francuskie i włoskie, w porównaniu z którymi polskie *Monumenta Historica* są nie tylko minjaturową, ale i słabą kopją.

Czy Polska w ruchu tym ma pozostać na szarym końcu? Czy mamy dalej poprzestać na roli biernej, rejestrować tylko i przejmować wyniki zdobyte przez innych, nie wytwarzając sami niczego? Powinniśmy się zdobyć na pracę indywidualną, zwłaszcza gdy istnieją do tego szczególniejsze jeszcze pobudki i przyczyny. My bowiem, Polacy, jesteśmy jedynym narodem słowiańskim, który wytworzył humanizm o rozmiarach imponujących: nasza literatura łacińska, u nas prawie nieznaną, posiada jeszcze dziś rozgłos i znaczenie światowe. Charakter naszej literatury łacińskiej jest wybitnie międzynarodowy: zrozumiana być może — o czym nasi nieliczni badacze zapomnieli — jedynie na szerokim tle europejskim i porównawczym. Badając piśmiennictwo zagraniczne wieków średnich i epoki odrodzenia, stwarzamy tem samem warunki dla poznania literatury własnej.

„Polskie Towarzystwo Humanistyczne“ stawia więc sobie za cel: badanie literatury i kultury wieków średnich i odrodzenia, ze szczególnem uwzględnieniem literatury polsko-łacińskiej. Zadanie swoje pragnie osiągnąć przez wydawanie czasopisma pt. *Humanitas*, redagowanego na tych samych zasadach, co *Eos*, oraz przez ogłaszanie tekstów krytycznych pisarzy tudzież monografij o nich w osobnej *Bibliotece*.

Wł. Abraham, L. Bernacki, W. Bruchnalski, Fr. Bujak, E. Bulanda, Wł. Chodaczek, K. Chyliński, Z. Czerny, W. Dollmayr, K. Jarecki, A. Fischer, R. Ganszyniec, M. Gębarowicz, Br. Gubrynowicz, J. Kleiner, R. Kotula, J. Kowalski, T. Lewicki, St. Łempicki, Wł. Podlacha, J. Ptaśnik, W. Śmiątek, Wł. Tarnawski, K. Twardowski, St. Witkowski, St. Zakrzewski.

POLSKIE TOWARZYSTWO HUMANISTYCZNE

Potężny ruch humanistyczny, przenikający naszą epokę, obejmuje już nietylko świat klasyczny, ale ogarnia nowe, dotąd zaledwie znane przestrzenie. Aktualnymi dziedzinami badań stały się obecnie średniowiecze greckie i łacińskie, obok nich zaś humanizm razem z odrodzeniem. Zagranica stworzyła już dawno, pod wpływem bieżących potrzeb historyków, środowiska studjów nad piśmiennictwem średniowiecznym i otwiera w dalszym ciągu coraz to nowe placówki: Francja, posiadająca swoją *Ecole des Chartes*, ma teraz katedry literatury średniowiecznej oraz trzy czasopisma: *Bulletin de l'Ecole des Chartes*, *Le Moyen Age*, *Bulletin Du Cange*, oprócz *Romania*; Włosi ogłaszają *Studi Medievali*, *Rivista di filologia italiana*, że pominiemy mniejsze organy lokalnego raczej znaczenia; Niemcy dysponują odpowiednimi katedrami w Berlinie, Getyndze, Monachjum i wydają liczne czasopisma (*Neues Archiv für ältere dt. Geschichte*, *Zeitschrift f. dt. Altertum*, *Zeitschrift f. romanische Philologie*, *Münchener Archiv für lat. Literatur des Mittelalters* itd.); Amerykanie założyli osobne towarzystwa dla studjum łaciny średniowiecznej, poświęcając jej czasopismo (*Medium Aevum*). Ważniejsze prawie znaczenie od katedr, towarzystw i czasopism mają wspaniałe wydawnictwa, jak *Monumenta Germaniae Historica*, angielskie *Rolls Series*, francuskie i włoskie, w porównaniu z którymi polskie *Monumenta Historica* są nietylko minjaturą, ale i słabą kopją.

Czy Polska w ruchu tym ma pozostać na szarym końcu? Czy mamy dalej poprzestać na roli biernej, rejestrować tylko i przejmować wyniki zdobyte przez innych, nie wytwarzając sami niczego? Powinniśmy się zdobyć na pracę indywidualną, zwłaszcza gdy istnieją do tego szczególniejsze jeszcze pobudki i przyczyny. My bowiem, Polacy, jesteśmy jedynym narodem słowiańskim, który wytworzył humanizm o rozmiarach imponujących: nasza literatura łacińska, u nas prawie nieznaną, posiada jeszcze dziś rozgłos i znaczenie światowe. Charakter naszej literatury łacińskiej jest wybitnie międzynarodowy: zrozumiana być może — o czym nasi nieliczni badacze zapomnieli — jedynie na szerokim tle europejskim i porównawczym. Badając piśmiennictwo zagraniczne wieków średnich i epoki odrodzenia, stwarzamy tem samem warunki dla poznania literatury własnej.

„Polskie Towarzystwo Humanistyczne“ stawia więc sobie za cel: badanie literatury i kultury wieków średnich i odrodzenia, ze szczególnem uwzględnieniem literatury polsko-łacińskiej. Zadanie swoje pragnie osiągnąć przez wydawanie czasopisma pt. *Humanitas*, redagowanego na tych samych zasadach, co *Eos*, oraz przez ogłaszanie tekstów krytycznych pisarzy tudzież monografij o nich w osobnej *Bibliotece*.

Wł. Abraham, L. Bernacki, W. Bruchnalski, Fr. Bujak, E. Bulanda, Wł. Chodaczek, K. Chyliński, Z. Czerny, W. Dollmayr, K. Jarecki, A. Fischer, R. Ganszyniec, M. Gębarowicz, Br. Gubrynowicz, J. Kleiner, R. Kotula, J. Kowalski, T. Lewicki, St. Łempicki, Wł. Podlacha, J. Ptaśnik, W. Śmiałek, Wł. Tarnawski, K. Twardowski, St. Witkowski, St. Zakrzewski.

POLSKIE TOWARZYSTWO HUMANISTYCZNE

Potężny ruch humanistyczny, przenikający naszą epokę, obejmuje już nie tylko świat klasyczny, ale ogarnia nowe, dotąd zaledwie znane przestrzenie. Aktualnymi dziedzinami badań stały się obecnie średniowiecze greckie i łacińskie, obok nich zaś humanizm razem z odrodzeniem. Zagranica stworzyła już dawno, pod wpływem bieżących potrzeb historyków, środowiska studjów nad piśmiennictwem średniowiecznym i otwiera w dalszym ciągu coraz to nowe placówki: Francja, posiadająca swoją *Ecole des Chartes*, ma teraz katedry literatury średniowiecznej oraz trzy czasopisma: *Bulletin de l'Ecole des Chartes*, *Le Moyen Age*, *Bulletin Du Cange*, oprócz *Romania*; Włosi ogłaszają *Studi Medievali*, *Rivista di filologia italiana*, że pominiemy mniejsze organy lokalnego raczej znaczenia; Niemcy dysponują odpowiednimi katedrami w Berlinie, Getyndze, Monachjum i wydają liczne czasopisma (*Neues Archiv für ältere dt. Geschichte*, *Zeitschrift f. dt. Altertum*, *Zeitschrift f. romanische Philologie*, *Münchener Archiv für lat. Literatur des Mittelalters* itd.); Amerykanie założyli osobne towarzystwa dla studjum łaciny średniowiecznej, poświęcając jej czasopismo (*Medium Aevum*). Ważniejsze prawie znaczenie od katedr, towarzystw i czasopism mają wspaniałe wydawnictwa, jak *Monumenta Germaniae Historica*, angielskie *Rolls Series*, francuskie i włoskie, w porównaniu z którymi polskie *Monumenta Historica* są nie tylko minjaturową, ale i słabą kopją.

Czy Polska w ruchu tym ma pozostać na szarym końcu? Czy mamy dalej poprzestać na roli biernej, rejestrować tylko i przejmować wyniki zdobyte przez innych, nie wytwarzając sami niczego? Powinniśmy się zdobyć na pracę indywidualną, zwłaszcza gdy istnieją do tego szczególniejsze jeszcze pobudki i przyczyny. My bowiem, Polacy, jesteśmy jedynym narodem słowiańskim, który wytworzył humanizm o rozmiarach imponujących: nasza literatura łacińska, u nas prawie nieznaną, posiada jeszcze dziś rozgłos i znaczenie światowe. Charakter naszej literatury łacińskiej jest wybitnie międzynarodowy: zrozumiana być może — o czym nasi nieliczni badacze zapomnieli — jedynie na szerokim tle europejskim i porównawczym. Badając piśmiennictwo zagraniczne wieków średnich i epoki odrodzenia, stwarzamy tem samym warunki dla poznania literatury własnej.

„Polskie Towarzystwo Humanistyczne“ stawia więc sobie za cel: badanie literatury i kultury wieków średnich i odrodzenia, ze szczególnem uwzględnieniem literatury polsko-łacińskiej. Zadanie swoje pragnie osiągnąć przez wydawanie czasopisma pt. *Humanitas*, redagowanego na tych samych zasadach, co *Eos*, oraz przez ogłaszanie tekstów krytycznych pisarzy tudzież monografij o nich w osobnej *Bibliotece*.

Wł. Abraham, L. Bernacki, W. Bruchnalski, Fr. Bujak, E. Bulanda, Wł. Chodaczek, K. Chyliński, Z. Czerny, W. Dollmayr, K. Jarecki, A. Fischer, R. Ganszyniec, M. Gębarowicz, Br. Gubrynowicz, J. Kleiner, R. Kotula, J. Kowalski, T. Lewicki, St. Łempicki, Wł. Podlacha, J. Ptaśnik, W. Śmiątek, Wł. Tarnawski, K. Twardowski, St. Witkowski, St. Zakrzewski.

POLSKIE TOWARZYSTWO HUMANISTYCZNE

Potężny ruch humanistyczny, przenikający naszą epokę, obejmuje już nietylko świat klasyczny, ale ogarnia nowe, dotąd zaledwie znane przestrzenie. Aktualnymi dziedzinami badań stały się obecnie średniowiecze greckie i łacińskie, obok nich zaś humanizm razem z odrodzeniem. Zagranica stworzyła już dawno, pod wpływem bieżących potrzeb historyków, środowiska studjów nad piśmiennictwem średniowiecznym i otwiera w dalszym ciągu coraz to nowe placówki: Francja, posiadająca swoją *Ecole des Chartes*, ma teraz katedry literatury średniowiecznej oraz trzy czasopisma: *Bulletin de l'Ecole des Chartes*, *Le Moyen Age*, *Bulletin Du Cange*, oprócz *Romania*; Włosi ogłaszają *Studi Medievali*, *Rivista di filologia italiana*, że pominiemy mniejsze organy lokalnego raczej znaczenia; Niemcy dysponują odpowiednimi katedrami w Berlinie, Getyndze, Monachjum i wydają liczne czasopisma (*Neues Archiv für ältere dt. Geschichte*, *Zeitschrift f. dt. Altertum*, *Zeitschrift f. romanische Philologie*, *Münchener Archiv für lat. Literatur des Mittelalters* itd.); Amerykanie założyli osobne towarzystwa dla studjum łaciny średniowiecznej, poświęcając jej czasopismo (*Medium Aevum*). Ważniejsze prawie znaczenie od katedr, towarzystw i czasopism mają wspaniałe wydawnictwa, jak *Monumenta Germaniae Historica*, angielskie *Rolls Series*, francuskie i włoskie, w porównaniu z którymi polskie *Monumenta Historica* są nietylko minjaturową, ale i słabą kopją.

Czy Polska w ruchu tym ma pozostać na szarym końcu? Czy mamy dalej poprzestać na roli biernej, rejestrować tylko i przejmować wyniki zdobyte przez innych, nie wytwarzając sami niczego? Powinniśmy się zdobyć na pracę indywidualną, zwłaszcza gdy istnieją do tego szczególniejsze jeszcze pobudki i przyczyny. My bowiem, Polacy, jesteśmy jedynym narodem słowiańskim, który wytworzył humanizm o rozmiarach imponujących: nasza literatura łacińska, u nas prawie nieznaną, posiada jeszcze dziś rozgłos i znaczenie światowe. Charakter naszej literatury łacińskiej jest wybitnie międzynarodowy: zrozumiana być może — o czym nasi nieliczni badacze zapomnieli — jedynie na szerokim tle europejskim i porównawczym. Badając piśmiennictwo zagraniczne wieków średnich i epoki odrodzenia, stwarzamy tem samym warunki dla poznania literatury własnej.

„Polskie Towarzystwo Humanistyczne“ stawia więc sobie za cel: badanie literatury i kultury wieków średnich i odrodzenia, ze szczególnem uwzględnieniem literatury polsko-łacińskiej. Zadanie swoje pragnie osiągnąć przez wydawanie czasopisma pt. *Humanitas*, redagowanego na tych samych zasadach, co *Eos*, oraz przez ogłaszanie tekstów krytycznych pisarzy tudzież monografij o nich w osobnej *Bibliotece*.

Wł. Abraham, L. Bernacki, W. Bruchnalski, Fr. Bujak, E. Bulanda, Wł. Chodaczek, K. Chyliński, Z. Czerny, W. Dollmayr, K. Jarecki, A. Fischer, R. Ganszyniec, M. Gębarowicz, Br. Gubryniewicz, J. Kleiner, R. Kotula, J. Kowalski, T. Lewicki, St. Łempicki, Wł. Podlacha, J. Ptaśnik, W. Śmiątek, Wł. Tarnawski, K. Twardowski, St. Witkowski, St. Zakrzewski.

POLSKIE TOWARZYSTWO HUMANISTYCZNE

Potężny ruch humanistyczny, przenikający naszą epokę, obejmuje już nietylko świat klasyczny, ale ogarnia nowe, dotąd zaledwie znane przestrzenie. Aktualnymi dziedzinami badań stały się obecnie średniowiecze greckie i łacińskie, obok nich zaś humanizm razem z odrodzeniem. Zagranica stworzyła już dawno, pod wpływem bieżących potrzeb historyków, środowiska studjów nad piśmiennictwem średniowiecznym i otwiera w dalszym ciągu coraz to nowe placówki: Francja, posiadająca swoją *Ecole des Chartes*, ma teraz katedry literatury średniowiecznej oraz trzy czasopisma: *Bulletin de l'Ecole des Chartes*, *Le Moyen Age*, *Bulletin Du Cange*, oprócz *Romania*; Włosi ogłaszają *Studi Medievali*, *Rivista di filologia italiana*, że pominiemy mniejsze organy lokalnego raczej znaczenia; Niemcy dysponują odpowiednimi katedrami w Berlinie, Getyndze, Monachjum i wydają liczne czasopisma (*Neues Archiv für ältere dt. Geschichte*, *Zeitschrift f. dt. Altertum*, *Zeitschrift f. romanische Philologie*, *Münchener Archiv für lat. Literatur des Mittelalters* itd.); Amerykanie założyli osobne towarzystwa dla studjum łaciny średniowiecznej, poświęcając jej czasopismo (*Medium Aevum*). Ważniejsze prawie znaczenie od katedr, towarzystw i czasopism mają wspaniałe wydawnictwa, jak *Monumenta Germaniae Historica*, angielskie *Rolls Series*, francuskie i włoskie, w porównaniu z którymi polskie *Monumenta Historica* są nietylko minjaturową, ale i słabą kopją.

Czy Polska w ruchu tym ma pozostać na szarym końcu? Czy mamy dalej poprzestać na roli biernej, rejestrować tylko i przejmować wyniki zdobyte przez innych, nie wytwarzając sami niczego? Powinniśmy się zdobyć na pracę indywidualną, zwłaszcza gdy istnieją do tego szczególniejsze jeszcze pobudki i przyczyny. My bowiem, Polacy, jesteśmy jedynym narodem słowiańskim, który wytworzył humanizm o rozmiarach imponujących: nasza literatura łacińska, u nas prawie nieznaną, posiada jeszcze dziś rozgłos i znaczenie światowe. Charakter naszej literatury łacińskiej jest wybitnie międzynarodowy: zrozumiana być może — o czym nasi nieliczni badacze zapomnieli — jedynie na szerokim tle europejskim i porównawczym. Badając piśmiennictwo zagraniczne wieków średnich i epoki odrodzenia, stwarzamy tem samem warunki dla poznania literatury własnej.

„Polskie Towarzystwo Humanistyczne“ stawia więc sobie za cel: badanie literatury i kultury wieków średnich i odrodzenia, ze szczególnem uwzględnieniem literatury polsko-łacińskiej. Zadanie swoje pragnie osiągnąć przez wydawanie czasopisma pt. *Humanitas*, redagowanego na tych samych zasadach, co *Eos*, oraz przez ogłaszanie tekstów krytycznych pisarzy tudzież monografij o nich w osobnej *Bibliotece*.

Wł. Abraham, L. Bernacki, W. Bruchnalski, Fr. Bujak, E. Bulanda, Wł. Chodaczek, K. Chyliński, Z. Czerny, W. Dollmayr, K. Jarecki, A. Fischer, R. Ganszyniec, M. Gębarowicz, Br. Gubrynowicz, J. Kleiner, R. Kotula, J. Kowalski, T. Lewicki, St. Łempicki, Wł. Podlacha, J. Ptaśnik, W. Śmiątek, Wł. Tarnawski, K. Twardowski, St. Witkowski, St. Zakrzewski.

POLSKIE TOWARZYSTWO HUMANISTYCZNE

Potężny ruch humanistyczny, przenikający naszą epokę, obejmuje już nietylko świat klasyczny, ale ogarnia nowe, dotąd zaledwie znane przestrzenie. Aktualnymi dziedzinami badań stały się obecnie średniowiecze greckie i łacińskie, obok nich zaś humanizm razem z odrodzeniem. Zagranica stworzyła już dawno, pod wpływem bieżących potrzeb historyków, środowiska studjów nad piśmiennictwem średniowiecznym i otwiera w dalszym ciągu coraz to nowe placówki: Francja, posiadająca swoją *Ecole des Chartes*, ma teraz katedry literatury średniowiecznej oraz trzy czasopisma: *Bulletin de l'Ecole des Chartes*, *Le Moyen Age*, *Bulletin Du Cange*, oprócz *Romania*; Włosi ogłaszają *Studi Medievali*, *Rivista di filologia italiana*, że pominiemy mniejsze organy lokalnego raczej znaczenia; Niemcy dysponują odpowiednimi katedrami w Berlinie, Getyndze, Monachjum i wydają liczne czasopisma (*Neues Archiv für ältere dt. Geschichte*, *Zeitschrift f. dt. Altertum*, *Zeitschrift f. romanische Philologie*, *Münchener Archiv für lat. Literatur des Mittelalters* itd.); Amerykanie założyli osobne towarzystwa dla studjum łaciny średniowiecznej, poświęcając jej czasopismo (*Medium Aevum*). Ważniejsze prawie znaczenie od katedr, towarzystw i czasopism mają wspaniałe wydawnictwa, jak *Monumenta Germaniae Historica*, angielskie *Rolls Series*, francuskie i włoskie, w porównaniu z którymi polskie *Monumenta Historica* są nietylko minjaturową, ale i słabą kopją.

Czy Polska w ruchu tym ma pozostać na szarym końcu? Czy mamy dalej poprzestać na roli biernej, rejestrować tylko i przejmować wyniki zdobyte przez innych, nie wytwarzając sami niczego? Powinniśmy się zdobyć na pracę indywidualną, zwłaszcza gdy istnieją do tego szczególniejsze jeszcze pobudki i przyczyny. My bowiem, Polacy, jesteśmy jedynym narodem słowiańskim, który wytworzył humanizm o rozmiarach imponujących: nasza literatura łacińska, u nas prawie nieznaną, posiada jeszcze dziś rozgłos i znaczenie światowe. Charakter naszej literatury łacińskiej jest wybitnie między-narodowy: zrozumiana być może — o czym nasi nieliczni badacze zapomnieli — jedynie na szerokim tle europejskim i porównawczym. Badając piśmiennictwo zagraniczne wieków średnich i epoki odrodzenia, stwarzamy tem samem warunki dla poznania literatury własnej.

„Polskie Towarzystwo Humanistyczne“ stawia więc sobie za cel: badanie literatury i kultury wieków średnich i odrodzenia, ze szczególnem uwzględnieniem literatury polsko-łacińskiej. Zadanie swoje pragnie osiągnąć przez wydawanie czasopisma pt. *Humanitas*, redagowanego na tych samych zasadach, co *Eos*, oraz przez ogłaszanie tekstów krytycznych pisarzy tudzież monografij o nich w osobnej *Bibliotece*.

Wł. Abraham, L. Bernacki, W. Bruchnalski, Fr. Bujak, E. Bulanda, Wł. Chodaczek, K. Chyliński, Z. Czerny, W. Dollmayr, K. Jarecki, A. Fischer, R. Ganszyniec, M. Gębarowicz, Br. Gubrynowicz, J. Kleiner, R. Kotula, J. Kowalski, T. Lewicki, St. Łempicki, Wł. Podlacha, J. Ptaśnik, W. Śmiałek, Wł. Tarnawski, K. Twardowski, St. Witkowski, St. Zakrzewski.

POLSKIE TOWARZYSTWO HUMANISTYCZNE

Potężny ruch humanistyczny, przenikający naszą epokę, obejmuje już nietylko świat klasyczny, ale ogarnia nowe, dotąd zaledwie znane przestrzenie. Aktualnymi dziedzinami badań stały się obecnie średniowiecze greckie i łacińskie, obok nich zaś humanizm razem z odrodzeniem. Zagranica stworzyła już dawno, pod wpływem bieżących potrzeb historyków, środowiska studjów nad piśmiennictwem średniowiecznym i otwiera w dalszym ciągu coraz to nowe placówki: Francja, posiadająca swoją *Ecole des Chartes*, ma teraz katedry literatury średniowiecznej oraz trzy czasopisma: *Bulletin de l'Ecole des Chartes*, *Le Moyen Age*, *Bulletin Du Cange*, oprócz *Romania*; Włosi ogłaszają *Studi Medievali*, *Rivista di filologia italiana*, że pominiemy mniejsze organy lokalnego raczej znaczenia; Niemcy dysponują odpowiednimi katedrami w Berlinie, Getyndze, Monachjum i wydają liczne czasopisma (*Neues Archiv für ältere dt. Geschichte*, *Zeitschrift f. dt. Altertum*, *Zeitschrift f. romanische Philologie*, *Münchener Archiv für lat. Literatur des Mittelalters* itd.); Amerykanie założyli osobne towarzystwa dla studjum łaciny średniowiecznej, poświęcając jej czasopismo (*Medium Aevum*). Ważniejsze prawie znaczenie od katedr, towarzystw i czasopism mają wspaniałe wydawnictwa, jak *Monumenta Germaniae Historica*, angielskie *Rolls Series*, francuskie i włoskie, w porównaniu z którymi polskie *Monumenta Historica* są nietylko minjaturową, ale i słabą kopją.

Czy Polska w ruchu tym ma pozostać na szarym końcu? Czy mamy dalej poprzestać na roli biernej, rejestrować tylko i przejmować wyniki zdobyte przez innych, nie wytwarzając sami niczego? Powinniśmy się zdobyć na pracę indywidualną, zwłaszcza gdy istnieją do tego szczególniejsze jeszcze pobudki i przyczyny. My bowiem, Polacy, jesteśmy jedynym narodem słowiańskim, który wytworzył humanizm o rozmiarach imponujących: nasza literatura łacińska, u nas prawie nieznaną, posiada jeszcze dziś rozgłos i znaczenie światowe. Charakter naszej literatury łacińskiej jest wybitnie międzynarodowy: zrozumiana być może — o czym nasi nieliczni badacze zapomnieli — jedynie na szerokim tle europejskim i porównawczem. Badając piśmiennictwo zagraniczne wieków średnich i epoki odrodzenia, stwarzamy tem samem warunki dla poznania literatury własnej.

„Polskie Towarzystwo Humanistyczne“ stawia więc sobie za cel: badanie literatury i kultury wieków średnich i odrodzenia, ze szczególnem uwzględnieniem literatury polsko-łacińskiej. Zadanie swoje pragnie osiągnąć przez wydawanie czasopisma pt. *Humanitas*, redagowanego na tych samych zasadach, co *Eos*, oraz przez ogłaszanie tekstów krytycznych pisarzy tudzież monografij o nich w osobnej *Biblijotece*.

- Wł. Abraham, L. Bernacki, W. Bruchnalski, Fr. Bujak, E. Bulanda, Wł. Chodaczek, K. Chyliński, Z. Czerny, W. Dollmayr, K. Jarecki, A. Fischer, R. Ganszyniec, M. Gębarowicz, Br. Gubrynowicz, J. Kleiner, R. Kotula, J. Kowalski, T. Lewicki, St. Łempicki, Wł. Podlacha, J. Ptaśnik, W. Śmiałek, Wł. Tarnawski, K. Twardowski, St. Witkowski, St. Zakrzewski.

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.